

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Z. S. iz I. G., protiv tuženika Hrvatske autoceste d.o.o., Z., radi šutnje uprave prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 10. prosinca 2020.

r i j e š i o j e

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 16. travnja 2019. podnio tužbu Upravnom sudu u Zagrebu navodeći da tuženik HAC nije postupio sukladno odredbama Zakona o zaštiti potrošača, Pravilnika o cestarini kao i Zakona o cestama. Ističe da je zatražio informaciju „Koliko iznosi dužina na autocesti A3 između točke razgraničenja I. G. (stacionaža 65 + 0,90) i točke razgraničenja R. (stacionaža 48 + 630)“. Navodi da je HAC 22. ožujka 2019. dostavio odgovor, ali nigdje ne postoji konkretan odgovor na njegov upit. Smatra da ima pravo dobiti konkretan odgovor koji nije dobio.

Tuženik u odgovoru na tužbu predlaže istu odbaciti jer prigovor potrošača definiran člankom 5. stavak 1. točka 12. Zakona o zaštiti potrošača i to kao prigovor potrošača upućen trgovcu „kojim iznosi svoje nezadovoljstvo u odnosu na kupljeni proizvod ili pruženu uslugu“ a upitom tužitelja od 7. ožujka 2019. nije izraženo nezadovoljstvo u odnosu na kupljeni proizvod ili pruženu uslugu već je zatražena informacija o dužini autoceste između dvije određene točke na autocesti. Upućuje na odluke prvostupanjskog suda poslovni broj: UsI-1309/19, UsI-1308/19 kojim je tužba odbačena. Nisu točni navodi da postoji šutnja Hrvatskih autocesta jer su iste dostavile tužitelju odgovor 22. ožujka 2019. Također sukladno odredbi članka 18. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama Hrvatske autoceste d.o.o. nisu obvezne povodom zahtjeva za pristup informacijama raditi analize i tumačenje propisa niti stvarati nove informacije.

Rješenjem Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-1305/19 od 15. travnja 2020. tužba tužitelja je odbačena, uz obrazloženje da se ovdje radi o primjeni Zakona o pravu na pristup informacijama pa u slučaju kad tijelo javne vlasti ne odluči o zahtjevu podnositelja na pristup informaciji može se izjaviti žalba Povjereniku za informiranje odnosno protiv odluke Povjerenika može se pokrenuti spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

Protiv naprijed navedenog rješenja prvostupanjskog suda tužitelj je izjavio žalbu te je Sud u predmetu poslovni broj: Usž-3288/20 od 13. studenog 2020. poništio rješenje Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-1305/19 od 15. travnja 2020., budući je za odlučivanje o tužbi tužitelja zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke o pravu na pristup informacijama nadležan odlučiti ovaj Sud. Stoga kako je prvostupanjski sud postupajući po tužbi propustio odgovarajućom primjenom odredbe članka 28. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) rješenjem se oglasiti nenadležnim te ustupiti tužbu nadležnom sudu i o tome obavijestiti podnositelja to je valjalo u ovom predmetu odlučiti o tužbi tužitelja podnesenoj zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke o pravu na pristup informacijama odnosno ne pružanja točne i potpune informacije.

Tužba nije dopuštena.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj od tuženika Hrvatske autoceste d.o.o. zatražio dostavu sljedeće informacije „Koliko iznosi dužina na autocesti A3 između točke razgraničenja I. G. (stacionaža 65 + 0,90) i točke razgraničenja R. (stacionaža 48 + 630)“.

Tužitelj svojim tužbenim navodima upire na odredbe Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 41/14., 110/15. i 14/19.) i to odredbu članka 5. stavak 1. točka 12. kojom je propisano da se pisanim prigovorom potrošača smatra prigovor koji potrošač upućuje trgovcu na trajnom mediju, a kojim iznosi svoje nezadovoljstvo u odnosu na kupljeni proizvod ili pruženu uslugu. Međutim, o tome se ovdje ne radi već je tužitelj postavljenim upitom tražio informaciju sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj 25/13. i 85/15.) kojim je predviđen redovni pravni lijek.

Naime, odredbom članka 25. stavak 1. naprijed navedenog Zakona propisano je da se protiv rješenja tijela javne vlasti može izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Prema stavku 2. citiranog članka Zakona žalba se može izjaviti kad tijelo javne vlasti, u propisanom roku, ne odluči o zahtjevu podnositelja.

Prema odredbi članka 26. stavka 1. Zakona, protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

Kako tužitelj niti ne tvrdi da je postupio sukladno naprijed citiranoj odredbi članka 25. Zakona odnosno izjavio žalbu Povjereniku za informiranje protiv odluke tuženika odnosno zbog propuštanja tuženika da donese pojedinačnu odluku o pravu na pristup informacijama to nisu ispunjene procesne pretpostavke za podnošenje tužbe.

Naime, odredbom članka 30. stavak 1. točka 3. ZUS-a propisano je da će sud rješenjem odbaciti tužbu jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora ako protiv pojedinačne odluke, postupanja i upravnog ugovora nije iskorišten redovit pravni lijek, o čemu se u konkretnom slučaju radi.

Slijedom navedenog valjalo je pozivom na odredbu članka 30. stavak 1. točke 3. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 10. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.